

BARCELONA DIVINA Consciència de temps

Des del dia 19 de juny es presenta a Àmbit, galeria d'art, una exposició d'una jove esmaltadora, Maïs. Amb aquest motiu s'ha editat un llibre que recopila les obres, pels mateixos serveis editorials, dins la col·lecció de petit format. Uns mesos abans la Maïs m'havia demanat un text, una petita reflexió sobre la seva obra, però el que em va interessar molt és la consciència de temps que es desvetlla de la conjunció d'una tècnica tradicional com és l'esmalt amb una transgressió de les regles del joc.

És cert que el temps ha estat present des de sempre dins el món de l'art, però no és menys cert que la consciència de temps s'ha recuperat acceleradament en els darrers deu anys. Amb una dècada de separació, l'home ha deixat de manera progressiva la paraula «nou», «original»... — amb què solien definir-se els treballs d'avantguarda — per adreçar-se al passat i entendre que per avançar cal recular. Cosa que, per altra banda, assumien les avantguardes, però sense fer declaracions expressives, perquè el passat sempre ha filtrat a l'hora d'exercir la creativitat.

La consciència de Temps ens proporcionaria avui un gran desplegable amb opcions diverses, amb ingenus debats entre la modernitat i la postmodernitat, i Maïs sap que l'estructura interna de l'obra respon a un mateix, als aspectes biogràfics/educatius, construint a partir del passat la dinàmica entre el vell i el nou, entre la conservació de vestigis i la provocació d'un llenguatge. L'artista, un cop païdes certes eufòries de descobriment (entre ingenuïtats i arrogàncies), es qüestiona més a si mateix, es trasllada a un terreny més íntim i individual, situant-se en el punt mitjà de les limitacions o, millor dit, prenent conscièn-

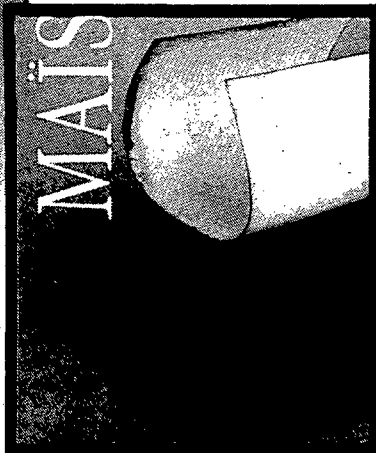
cia que l'art, la creació, té una dimensió històrica i una àmplia connivència amb altres èpoques. Si hi ha un mínim d'honoradesa, la finalitat deixa de ser una provocació d'allò insòlit (al marge que pugui produir-se) per poder assumir-se, descobrir-se...

Si fins aquí alguns fragment del llibre em permeten parlar de consciència de Temps, cal afegir que Maïs, seguint el nivell tècnic d'escola — estudià esmalt a Llotja entre 1979 i 1984 —, defuig els conceptes convencionals de peces planes i llepades iconogràfies. Especula solucions plàstiques sense preocupar-se del grau exigible pels raonaments d'escola; perquè l'essència de l'esmalt no és reduir-se a un sistema codificat (malgrat límits), sinó imposar l'actitud sobre la fórmula. Per tot això, Maïs lluita per fondre el conjunt de possibilitats plàstiques que vénen de la pintura (cromatismes, testu-

res, etc) i l'escultura (la forma en volum característica de les peces).

Tot el seu treball manté una connexió en sèries o conceptes que va solucionant per separat, definint-se d'una peça a l'altra amb la mateixa preocupació. Aquest fil acumulatiu d'experiències la porta cap a una síntesi de color/forma en les darreres plaques esmaltades. Són les peces verticals o les plaques enganxades a un suport (lligades seqüencialment, com les fulles d'un llibre obert) esmaltades per les dues cares, on aconseguix la màxima efectivitat expressiva. La presència literal del tema deixa de tenir efecte i, en canvi, hi ha una síntesi forta de concepte/contingut/recurs; proposant-nos un camí de depuració.

És la sensualitat de certes formes orgàniques i la depuració analítica el que va definint aquest llenguatge encara incipient. Entre peces com «Fogo-

«Maïs», de Marisa Jorba, ens introdueix en l'espai temporal de l'art.

sitat», «Nit», les més recents de 1986, i aquell «Voluptuós» i «Sinuositat» del 1985. Maïs comença a exposar en col·lectives el 1982 i aquesta és la primera individual. Objectes, volums, penetracions, analogies... que mitjançant el sentit epidèrmic de les matèries, fonen el signe amb la invenció, els plecs amb les fissures, el món orgànic amb les connotacions arcaiques, passant del sentit virtual a l'evidència, del mirall al miratge, de l'impacte emotiu a l'atmosfera fictícia on submergir-se.

Potser una de les intencions de Maïs és reflectir la dinàmica canviant amb una provocació clara d'inconsistència. Esmalts com fulles que poden vincular-se, fràgils, amb necessitat de suport que assegurí el moviment inherent a la matèria, com la mateixa provocació/preservació davant el foc del forn. Tant les plaques com les peces esmaltades per les dues cares projecten aquest tall entre dos ritmes on deixar el traç d'un simbolisme arquitectònic com la dualitat humana.

Glòria Bosch

Caldes convoca el tercer concurs de fotografia

CALDES DE MALAVELLA. — El tercer concurs «Termes de Caldes» de fotografia en blanc i negre ha estat convocat per l'Ajuntament de la vila, en dos apartats: Tema Lliure i Tema Caldes de Malavella. El concurs és obert a tots els aficionats residents a Catalunya i la inscripció és gratuïta.

Les obres han de ser en blanc i negre amb un màxim de tres per tema, de mides no superiors a 50x50 cm., inclòs el suport, que serà de cartolina o cartró. El termini de recepció d'obres és fins al 23 de juliol a l'Ajuntament. El veredict del jurat, compost per tres persones vinculades al món de la fotografia, es farà públic el 30 de juliol a les vuit del vespre.

Hi haurà un premi d'Honor a la millor col·lecció de tres fotografies, amb un trofeu i 15.000 pessetes. El tema lliure i el tema Caldes de Malavella tenen dos premis respectivament. Els primers, de 10.000 pessetes i trofeu, i els segons, de 5.000 pessetes i trofeu.

Les fotografies que resultin premiades passaran a formar part de l'arxiu fotogràfic de l'Ajuntament. El lliurament de premis es farà el dia 2 d'agost al migdia, inaugurant-se l'exposició al públic de totes les obres presentades, que estarà oberta fins al dia 9 d'agost.

Divendres es presentarà el llibre «El manuscrit de Palau-saverdera»

FIGUERES. — Divendres vinent dia quatre es presentarà, a la biblioteca del Casino Menestral de Figueres, el llibre «El Manuscrit de Palau-saverdera, memòries d'un pagès del segle XVIII». La presentació es farà a dos quarts de nou del vespre i estarà a cura de Mercè Argemí i de l'autor del llibre, Sebastià Casanovas i Canut.

L'Escola d'Estiu, en marxa

Calella ensenya gravat a nivell internacional

CALELLA. — Amb motiu de l'inici dels cursos de l'Escola d'Estiu Internacional de Gravat, s'ha presentat a la sala d'exposicions de l'Escola una mostra d'obra gràfica a càrrec dels professors que enguany impartiran els diferents cursos.

L'Escola oferirà, al llarg d'aquest estiu, set cursos entorn de l'obra gràfica; aquests cursos es divideixen en dos grups: d'iniciació i d'especialització.

Els cursos d'iniciació van començar el dia 23 de juny. El primer, tracta del gravat calcogràfic i en té cura el professor Massimo Pompeo, de la Calcografia Nacional de Roma. El següent que començarà el 30 de juny, tracta sobre litografia i va a càrrec de Daniel Argimon, professor de l'Escola d'Arts i Oficis de Barcelona. L'altre curs d'iniciació serà el de Xilografia i Linografia. Començarà el dia 21 de juliol i anirà a càrrec del professor Jean-Marc Scanreigh, professor de l'Escola

de Belles Arts de Saint-Etienne (França). Aquests cursos van dirigits a les persones que es volen introduir en el món de l'obra gràfica.

En el curs d'especialització i experimentació, hi trobem el curs de tècniques de taca inèdites i tradicionals en el gravat, que s'impartirà del 7 al 18 de juliol i serà portat pel catedràtic de la Facultat de Belles Arts de Salamanca José Fuentes. Del 4 al 15 d'agost el professor Àngel Camino, de l'Escola Illa de Sabadell, donarà el curs de Gravat experimental, materials i color. El curs de Gravat experimental entorn de la planxa i en el límit del paper serà portat pel professor Luciano Cattania, de l'Institut Nacional per la Gràfica de Roma, del dia 18 al 29 d'agost. I, per finalitzar, s'impartirà el curs d'experiències amb suports alternatius del dia 1 al 12 de setembre, pel professor de la Facultat de Belles Arts de Barcelona Pere Puiggròs.

L'art al carrer Peralada. — L'associació de comerciants i professionals del carrer Peralada de Figueres, en el marc de la setmana del comerç han organitzat un concurs d'aparadors i una mostra d'art al carrer, en la qual participen la major part de pintors empordanesos. A cada botiga i a cada aparador hi ha una obra d'aquests pintors. Alguns d'ells han improvisat un quadre o han convertit l'aparador de l'establiment en una obra d'art. La mostra serà present en aquest carrer, com si fos una galeria d'art, fins al proper 5 de juliol. Foto: Miquel Ruiz.